

rentekoopsom, premiereserve en klimmende verzekering zijn slechts te verstaan als beginletters van de woorden annuity, Value en Increasing. En wanneer wij voor het onthouden van de beteekenis van *l*, *d*, *i*, of *P*, onze toevlucht niet tot Engelsche woorden behoeven te nemen, dan is dit slechts omdat de daarmede corresponderende woorden uit onze eigen taal toevalligerwijze met dezelfde letters beginnen. Bij uitbreiding der notatie met nieuwe letters zal men dan ook zooveel mogelijk bedacht moeten zijn op aansluiting bij het Engelsch.

Gezien de belangrijke rol, welke Engeland in de ontwikkeling van de verzekeringswiskunde heeft gespeeld, zal niemand dit betreuren, maar aan den anderen kant is het toch ook juist het conservatisme van Engeland geweest, dat een beletsel vormde om ten aanzien van het commutatieteeke *N* op radicale wijze in de universeele notatie een fout te herstellen, welke, naar ook van Engelsche zijde werd toegegeven, aan de Engelsche notatie kleefde. Op aandringen van Engeland is, met het oog op de nu eenmaal bestaande boeken en tafels, het gewone symbool *N* in zijn onjuiste beteekenis gehandhaafd en is voor de juiste beteekenis een *N* van een afzonderlijk lettertype aanvaard, namelijk een vetgedrukte of een opengewerkte *N*. Hierdoor wordt de harmonie van het stelsel echter zoodanig verstoord, en de aanblik van een gedrukten tekst zoodanig bedorven, dat men buiten Engeland op dit punt dikwijls van de universeele notatie afwijkt. Men moet daarom hopen, dat een volgend congres deze kwestie eens opnieuw ter hand neemt. Het zal in zijn verlangen naar een radicale verbetering zooveel sterker staan als het congres van 1898, omdat de boeken en tafels, met het oog waarop men den halfslachtigen toestand van thans heeft aanvaard, dan weder 35 jaar langer zijn verouderd.

De vaststelling van een uitgebreid stel symbolen door een internationaal congres, met de bedoeling, deze als universeele notatie te doen blijven dienen, levert naast overwegende voordeelen toch ook het nadeel op, dat daardoor een zekere verstarring kan worden teweeggebracht. Een ieder, die bij een eigen onderzoek resultaten vindt, welke alleen bij herziening der universeele notatie behoorlijk tot hun recht kunnen komen, weet, dat hij daartoe op den duur een internationale belangstelling voor zijn werk zal hebben te wekken en een internationalen weerstand zal hebben te overwinnen. Dit nu vordert van hem een soort van bezigheid, die meer van organisatorischen dan van wetenschappelijken aard is, en daardoor zal menigeen allicht te gemakkelijk voet geven aan de gedachte, dat het onaangetast laten van de universeele notatie tenslotte een zaak is van grooter gewicht dan het propageeren van eigen denkbeelden.

Nu kan men inderdaad, vooral in de toegepaste wiskunde, bezwaarlijk te veel respect hebben voor hetgeen met zooveel moeite door internationale samenwerking tot stand is gebracht, maar aan den anderen kant hebben toch de congressen zelf in hun conclusies